Das schreckliche Ende einer Belagerung

Die Taocher schützen die Vorräte ihres Landes in natürlichen Festungen im Gebirge. Als die Lebensmittel der Griechen zur Neige gehen, greifen sie eine dieser Festungen an, die mit einem Steinhagel von oben verteidigt wird. Die Griechen suchen unter Bäumen Schutz. Solange die Verteidiger Steine haben, ist die Einnahme unmöglich.

»Ἀλλὰ εὐθύς«, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, »ἐπειδὰν ἀρξώμεθα προσιέναι, φέρονται οἱ λίθοι πολλοί.«

»Αὐτὸ ἄν«, ἔφη[1], »τὸ δέον εἴη· θᾶττον γὰρ ἀναλώσουσι τοὺς λίθους.«

Ἔνθα δὴ Καλλίμαχος μηχανᾶταί τι· προύτρεχεν[2] ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν αὐτός, δύο ἢ τρία βήματα· ἐπειδὴ δὲ οἱ λίθοι φέροιντο, ἀνέχαζεν εὐπετῶς· ἐφ' ἑκάστης δὲ τῆς προδρομῆς πλέον ἢ δέκα ἅμαξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. Ὁ δὲ Ἀγασίας ὡς ὁρᾷ τὸν Καλλίμαχον, ἃ ἐποίει, τὸ στράτευμα πᾶν θεώμενον, δείσας μὴ οὗτος πρῶτος παραδράμῃ[3] εἰς τὸ χωρίον, χωρεῖ αὐτός καὶ παρέρχεται πάντας. Ὁ δὲ Καλλίμαχος, ὡς ὁρᾷ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτυος· ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ αὐτοὺς Ἀριστώνυμος, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐρύλοχος· πάντες γὰρ οὗτοι ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ οὕτως ἐρίζοντες αἱροῦσι τὸ χωρίον. Ὡς γὰρ ἅπαξ εἰσέδραμον, οὐδεὶς πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη.

Ἐνταῦθα δὴ δεινὸν ἦν θέαμα. Αἱ γὰρ γυναῖκες ῥίπτουσαι τὰ παιδία εἶτα ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν, καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως. Ἐνταῦθα δὴ καὶ Αἰνείας, Στυμφάλιος λοχαγός, ἰδών τινα θέοντα ὡς ῥίψοντα ἑαυτὸν στολὴν ἔχοντα καλὴν ἐπιλαμβάνεται ὡς κωλύσων· ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφότεροι ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι καὶ ἀπέθανον.

Ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνυ ὀλίγοι ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα.

---

[1] ἔφη — *Subjekt ist Xenophon.*
[2] προὔτρεχεν — = προ-έτρεχεν
[3] παρα-δράμῃ — übersetze wie δράμῃ